

V Praze v den Slavnosti Všech svatých
1. listopadu 2020

Rouškový pozdrav kardinála Dominika Duky dětem nejen z církevních škol

Milé děti, žáci a žákyně, studenti a studentky,

když jsem vám psal letos v březnu v první vlně epidemie, nikdo z nás si jistě nepřál a ani si nemyslel, že nepůjdete do školy tak dlouhou dobu a že jen se do ní v září vrátíte, budete muset zakrátko zase studovat na dálku. Uplynulo jen 7 měsíců a my jako bychom vstoupili do téže řeky jako na jaře. Situace ale není stejná; tak, jako vstoupit dvakrát do téže řeky nejde, ani čas a vývoj událostí nejde zastavit. O viru toho víme mnohem více než na jaře, odborníci po celém světě intenzivně pracují na objevu vakcíny a léku a můžeme si dovolit s nadějí se těšit na dobu, ve které, s pomocí Boží, přestane být koronavirus strašákem. Lépe je připraveno i školství, přechod na online výuku proběhl dobře, a tentokrát již ze zákona povinná distanční výuka, běží, jak má. Přizpůsobili jsme se rychle, zvykáme si na styl života, který epidemie vyžaduje, i když nás to někdy stojí nějaké to přemáhání.

Obracím se na vás tentokrát s přemýšlením nejen nad tím, co se děje, ale zejména s úvahou o tom, kdo jsme a kým bychom měli být. Kým bychom měli být v dobách dobrých, ale i těch horších, jako například nyní. Vy stojíte na začátku vašich životů, hledáte smysl všeho dění a kladete si mnoho otázek. Teď, když jste mladí, utváří se ve vás vaše podstata, vaše lidství a váš vztah k Bohu. Zejména teď se rozhoduje o tom, jací lidé z vás vyrostou a na jaké cesty se vydáte.

Virus je zvláštní nepřítel, není vidět. Není to na první pohled nebezpečný voják se zbraní v ruce, jenž stojí před námi, kterého si umíme dobře představit a kterému se instinktivně raději vyhneme. Virus útočí zezadu, zákeřně, napadá nejraději ty nejslabší, bez varování, může být kdykoliv a kdekoliv. Jak s takovým protivníkem bojovat? Bůh nám dal k obraně mocný nástroj. Tím nástrojem jsou ctnosti, které máme hluboko v sobě, a je na nás, jak se o ně staráme a jak je rozvíjíme. Jmenují se víra, naděje a láska, to jsou ctnosti božské, dané nám samotným Bohem. A dále pak ctnost moudrosti, statečnosti, spravedlnosti a umírněnosti, to jsou hlavní lidské ctnosti, které také máme od Boha, ale jen v zárodku a musíme je každý sám intenzivně rozvíjet. V každé životní situaci nás provázejí a náš charakter je takový z ctností umíchaný koktejl. V téhle zvláštní koronavirové době je potřeba nad tím hodně přemýšlet. Jaký bude váš recept na váš koktejl? Všichni bychom měli být obzvláště v této době stateční a moudří (nebát se, ale nejít zbytečně nebezpečí v ústrety), spravedliví (dávat každému, co mu náleží, a konat, co je třeba; dohadování, kdo za co může a co se mělo udělat dřív jinak, v této chvíli jen bere sílu a odvádí myšlenky, teď přece není čas na hádky a jiné boje než s virem) a umírnění (někdy není od věci omezit sám sebe a respektovat i náročná opatření, která jsou nám nepříjemná). Sebeovládání je důležité po celý život a člověk často zjistí, jak málo k plnohodnotnému životu potřebuje. Půst má svůj velký smysl. Oprít se pak všichni můžeme o naši víru, naději a lásku. Vždyť Bůh nás miluje tak moc, že za nás vydal svého jediného syna. Není tedy na místě klesat na mysli, ale naopak s nadějí jít dál a hledat a vidět to dobré.

Děkuji, že jste můj dopis dočetli až sem, budu moc rád, když o něm budete přemýšlet. Nechci vám to dávat za domácí úkol, protože byste mě neměli rádi, ale poprosit vás o to můžu. A až se vrátíte do školy, bude tam na vás čekat od nás malé překvapení v podobě roušek. Stejně jako křestní rouška byla odedávna symbolem očištění a nového života, i ta dnešní obličejová rouška může pro mnoho lidí znamenat v přeneseném významu totéž. Prosim, noste roušky nejen k ochraně své a okolí, ale i jako symbol ctností, které máme od Boha a které si každý z nás nese v sobě. Buďte stateční, spravedliví, moudří a chovejte se umírněně. Víra, naděje a láska vás povedou.

Myslím na vás a vám i vašim blízkým vyprošuji u Boha zdraví a radost.

kardinál Dominik Duka OP